

РЕШЕНИЕ

№ 1124

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 08.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **2996** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 220 от Закона за митниците.

Образувано е по жалба на „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия, със съдебен адрес - [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, чрез адв. Г., срещу Решение № РДТ 3000-420/32-76478 от 08. 03. 2022 г. на директора на Териториална дирекция Митница П..

Жалбоподателят твърди, че решението е незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и несъответствие с целта на закона. Сочи, че административният акт е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Развити са доводи, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. Жалбоподателят се позовава на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Твърди, че от митническата администрация не е отчетена спецификата на търговските отношения между „ОГЛ - Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на

пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Така, от реализацията на стоки от вида на процесните (пресни тиквички) за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба), независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Иска отмяната атакувания акт.

В проведените съдебни заседания жалбоподателят се представлява от редовно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендират се сторените по делото разноски.

Ответникът – Директор на ТД Митници - П., чрез процесуалния си представител, оспорва депозиранията жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира разноски. Представя писмени бележки.

Административен съд София град, Първо отделение, 5 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 02.03.2021 г. в МБ С. е регистрирана Митническа декларация (МД) с MRN № 21BG003010024565R3, с вносител „ОГЛ - Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ, с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци, с произход Република Турция, в това число и пресни тиквички, с нето тегло 2400 кг. (стока № 1).

За тази стока № 1/4 пресни тиквички, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 2400 кг. е декларирана митническа стойност в размер на 5 184,90 лева, преизчислена в € /100 кг. на 110,46 € /100 кг. Определената от ЕК за дата 02.03.2021 г. стандартна вносна стойност /СВС/ за пресни тиквички с произход Република Турция, е 35,3 € / 100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната вносна митническа стойност (110,46 € /100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (35,3 € /100 кг.). На основание чл. 75, пар. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 713,48 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС (35,3 € / 100 кг.).

На 02.03.2021 г. с писмо с рег. № 32-71542 дружеството „ОГЛ - Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ, Германия е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, пар. 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 02.03.2021 г. е необходимо да представи доказателства, че стока № 1 (пресни тиквички) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 30.03.2021 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател - „Ренус България“ ООД е представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Цялото количество от 2400 кг. по стока № 1 (пресни тиквички) е продадено за цена от 112 € / 100 кг.

С молба от 16.06.2021 г. са представени и допълнителни писмени доказателства за стоката по посочената по-горе МД.

След проверка на представените документи от страна на митническите органи е установено, че за стока № 1 (пресни тиквички) представените доказателства - фактури за последваща продажба сочат, че тиквичките са продадени на цена 112 € / 100 кг.,

която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническата декларация от 02.03.2021 г., изчислени на 123,93€/ 100 кг.). Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията от освобождаване, поради което е определено, че вносите за стока № 1 депозит в размер на 713,48 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносни мита на основание чл. 75, параграф 5, ал.3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

В съответствие с чл. 22, пар. 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-225010 от 14.07.2021 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на директора на ТД „Тракийска“ (трансформирана в ТД Митница – П., считано от 31.07.2021 г.), с което за стока № 1 (пресни тиквички) по МД с MRN 21BG003010024565R3 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, пар. 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

От страна на дружеството не е депозирано възражение в определения срок.

С оспореното в настоящото производство Решение № РТД 3000-420/ 08.03.2022 г. / 32-76478 на директора на ТД Митница – П. е разпоредено за стока № 1 от митническата декларация - пресни тиквички да се направят съответни вписвания в клетка 1/10 (Режим) и да се коригират данните в група 4 (информация за определяне на стойността на данъците) по следния начин: ЕД 4/6 (Дължим размер на вносното мито – А01) да се чете 713,48 лева; ЕД 4/5 (ставка мито) да се чете 29,7282 лв.; ЕД 4/4 (Данъчна основа - В00): вместо 5817,30 лв. да се чете 3002,86 лв.; ЕД 4/6 (Дължим размер на ДДС - В00): вместо 1163,46 лв. да се чете 600,57 лв. Разпоредено е също новоопределеното задължение вносно мито (А01) – 713,48 лв. да бъде взето под отчет. По делото е приета административната преписка по издаване на оспореното решение на директор на ТД Митница - П.. Приети са доказателства, допълнително представени от страните.

Приета е и съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице О. Х. Т..

Вещото лице дава заключение, че договорената и реално заплатена цена от „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ - Германия за закупуване на процесните стоки от Турция съответства на стойностите, обявени от дружеството в депозираната молба за възстановяване на депозита.

В МД MRN 21BG003010024565R3 е посочена фактура № 21/SIDES2011000000248, издадена от турския доставчик на „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ - Германия на обща стойност за доставка на 4 вида зеленчуци – 11 095,68 евро. Покупната /доставната/ стойност на процесните тиквички е в размер на 2 419,20 евро, което съответства на посоченото в МД.

Декларираните в МД разходи по придобиване на стоката включват фактурната цена на стоката в размер на 2 419,20 евро и транспортни разходи, застраховка и разходи за товаро – разтоварни операции до границата на ЕС в размер на 231,79 евро или общо 2 650,99 евро.

Договорената и реално заплатена цена е осчетоводена в счетоводната отчетност и отразена в Справките - декларации към НАП от „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ - Германия.

Според вещото лице представените документи потвърждават декларираната при вноса договорна стойност и доказват наличието на условията на чл. 70, пар. 3 от МКС.

Декларираната вносна митническа стойност 110.46 евро/ 100 кг е по-голяма с повече от 8 % от определената за 02.03.2021 г. цена от 35.30 евро/ 100 кг, поради което вносителят е представил обезпечение от 713.48 лв. /изчислено на база 35.30 евро/ 100 кг и мито за съответната стойност 15.20 евро/ 100 кг. /15.20 евро/ 100 кг x 1.95583/ x 24 кг = 713.48 лв./.

В с. з. вещото лице поддържа заключението. По въпрос на адв. Г. уточнява, че договорната стойност надвишава с повече от 50 % стойността определена от Европейската комисия.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт съгласно чл. 220, ал. 2 ЗМ. Същата и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168 АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и съдържа всички задължителни реквизити по чл. 59 от АПК, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Спорът в случая е относно съответствието на акта с материалния закон.

Страните не спорят относно фактите. Спорът е относно това предоставено ли е от жалбоподателя удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл.75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

Съгласно чл. 70, пар. 1 от МКС, уреждащ методът за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Параграф 2 на чл. 70 допълва, че действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Нормата на чл. 1, пар. 1, втора алинея от МКС предвижда, че последният се прилага, без да се засяга законодателството на Съюза в други области, а Регламент № 1308/2013 и Делегиран регламент 2017/891 съдържат специални митнически правила относно вноса на плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците член 181 от Регламент № 1308/2013 предвижда механизъм, наречен "входна цена", който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 се предоставя на Комисията правомощието да приема

делегиран актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

Делегиран регламент 2017/891, който е приет на основание член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013, съдържа, първо, член 74, по силата на който за целите на изчисляването на тази фиксирана стойност при внос, държавите членки трябва да съобщават на Комисията за всеки пазарен ден средните представителни цени на продуктите, внесени от трети държави и продавани на пазарите на държавите-членки за вносни стоки, както и общите количества, отнасящи се за тези цени.

Член 75 от Делегиран регламент 2017/891 предвижда правилата за определяне на входните цени на съответните продукти, като от една страна, съгласно член 75, параграф 2 от посочения делегиран регламент, когато митническата стойност на определени продукти се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Митническия кодекс на Съюза, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос по смисъла на член 181, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранция. Тази гаранция е равна на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос.

От друга страна, съгласно член 75, параграф 5, първа алинея от Делегиран регламент 2017/891 вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС, или да определи митническата стойност, посочена в член 74, параграф 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно член 75, параграф 5, втора и трета алинея от Делегиран регламент 2017/891 неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В случая не е спорно, че вносителят „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ е избрал да определи митническата стойност на внесената партида въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, пар. 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тази партида е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на СЕС по дело C-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в член 70 от МКС. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническия кодекс на Съюза, но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

На първо място, в съответствие с чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело C-770/21, член 75, параграф 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

В разглеждания случай декларираната договорна стойност на партида внесени стоки е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, при изразено в практиката на СЕС разбиране, че

надвишение с 50 % несъмнено е значително; внесената партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз; вносителят е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност; вносителят е представил фактури за покупката и продажбата на внесените стоки. Не е представен писмен договор, сключен между вносителя и износителя, нито друго доказателство, позволяващо да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е придобита внесената партида. Не са налице и изходящи от износителя документи, потвърждаващи цената, на която е закупена стоката.

Изложеното обуславя извод, че от "ОГЛ – Фууд трейд Лебенсмителфертриб" ГмбХ не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на стоката като предпоставка за освобождаването на внесената от него гаранция съгласно чл. 75, пар. 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. Оспореното решение е изцяло съобразено с материалния закон и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Така и постановената след решението на СЕС практика на ВАС по аналогични спорове между същите страни: Решение № 11917 от 05.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 826/2023 г., Решение № 10232 от 26.10.2023 г. на ВАС по адм. д. № 2421/2023 г., Решение № 10848 от 09.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1852/2023 г., Решение № 11651 от 28.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1975/2022 г., Решение № 11610 от 27.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1948/2022 г., Решение № 11327 от 20.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 7245/2021 г., Решение № 11788 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 8208/2021 г., Решение № 11757 от 29.11.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9654/2022 г., Решение № 11971 от 5.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11456/2021 г., Решение № 11994 от 05.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11037/2021 г., Решение № 1432 от 07.02.2024 г. на ВАС по адм. д. № 10718/2022 г. на ВАС и др.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното, Административен съд София град, Първо отделение, 5-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия, срещу Решение № РДТ 3000-420/32-76478 от 08. 03. 2022 г. на директора на Териториална дирекция Митница П. при Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА „ОГЛ – Фууд Трейд Лебенсмителфертриб“ ГмбХ – Германия да заплати на Териториална дирекция Митница П., при Агенция „Митници“, направените по делото разноски в размер на 100 (сто) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

